

ПАНЬКЕВИЧІВКА — фонетико-етимологічний український правопис. Складений 1922 **І. Панькевичем** для шкіл Закарпаття на основі максимовичівки. Засади П. були схвалені 1920 на з'їзді закарпатських учителів, а згодом викладені в «Граматичі руського языка» (Мукачів, 1922); вони враховували місцеві традиції,

зокрема збережено: **ѣ: єѣ, тоѣ, синьоѣ; тѣ, добрѣ**; діалектні особливості фонетики (фонології) — **ы: ты, сынѣ, мыло**, різні рефлексі **[о]** в новозакритому складі — **і, ѣ, ј**, що позначаються буквою **ѣ**. П. проіснувала до 1945 і була замінена загальноукраїнським правописом.

Г. П. Півторак

Бібліографічний опис:

Панькевичівка / Г. П. Півторак // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-879705>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).